

Dosarul nr. 2ra-1947/21
2-14104044-01-2ra-08122021

Prima instanță: Judecătoria Călărași (jud. D. Croitor)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor
Filip

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei or. Călărași
împotriva lui Igor Filip cu privire la recunoașterea ilegală a construcției, cu
obligarea aducerii terenului la starea inițială

și la cererea reconvențională a lui Igor Filip împotriva Primăriei
or. Călărași cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a materialelor de
construcție

împotriva deciziei din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Igor Filip și menținută hotărârea din 19 aprilie
2016 a Judecătoriei Călărași, prin care a fost admisă acțiunea inițială și cea
reconvențională

constată:

La 20 iunie 2014, Primăria or. Călărași a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Igor Filip cu privire la recunoașterea ilegală a construcției,
cu obligarea aducerii terenului la starea inițială.

În motivarea acțiunii a susținut că la data de 14 iunie 2013, Igor Filip, în
fața blocului în care locuiește, pe terenul aflat în proprietatea publică a Primăriei
or. Călărași, a început construcția unui garaj în lipsa actelor necesare, precum
certificatul de urbanism pentru proiectare, proiectul și autorizația de construire.

În aceeași zi, Igor Filip a fost sesizat de lucrătorii Primăriei și ai
Inspectoratului de Poliție să sisteze lucrările și să readucă terenul la starea inițială,
cărui fapt nu s-a conformat, continuând construcția garajului.

În rezultatul efectuării unui control la fața locului, la 18 iunie 2013 a sesizat Inspekția de Stat în Construcții privind executarea lucrărilor neautorizate.

La 19 iunie 2013, Inspekția de Stat în Construcții a întocmit în privința lui Igor Filip un proces-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 179 Cod contravențional.

A notat că prin hotărârea din 12 noiembrie 2013 a Judecătoriei Călărași, menținută prin decizia din 23 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, Igor Filip a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută la art. 179 Cod contravențional, însă a fost dispusă încetarea procesului, în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor Legii nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, art. 315, 316 alin. (1), 374 Cod civil, art. 166, 174 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ilegală a construcției, cu obligarea lui Igor Filip să aducă terenul la starea inițială prin demolarea construcției neautorizate.

La 8 septembrie 2014, Igor Filip, reprezentat de avocatul Vladislav Jian a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei or. Călărași cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție.

În susținerea acesteia a indicat că dânsul a construit garajul cu materialele de construcție ce îi aparțin.

A menționat că deși Primăria or. Călărași în cererea de chemare în judecată a invocat că construcția litigioasă este amplasată pe terenul public ce îi aparține, aceasta nu a probat prin înscrisuri că este proprietarul terenului.

Mai mult, în cererea de chemare în judecată nu este specificat terenul concret pe care este amplasată construcția, numărul cadastral și suprafața acesteia.

Din informația grafică privind terenul din str. XXXXX or. XXXXX rezultă că acest lot de teren este ocupat integral de blocul locativ situat pe aceeași adresă, fiind cert că construcția nu este amplasată pe adresa indicată de Primăria or. Călărași în cererea de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2016 a Judecătoriei Călărași, a fost admisă acțiunea inițială.

A fost obligat Igor Filip să aducă terenul la starea inițială prin demolarea construcției neautorizate cu nr. cadastral XXXXX, situate în or. XXXXX str. XXXXX.

A fost admisă acțiunea reconvențională.

I-a fost recunoscut lui Igor Filip dreptul de proprietate asupra materialelor de construcție din care este construit garajul (boxa auto), situat în or. XXXXX str. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX.

Prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Igor Filip și menținută hotărârea din 19 aprilie 2016 a Judecătoriei Călărași.

La 23 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Igor Filip a declarat recurs împotriva deciziei din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale, considerând hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare ilegale, rezultate din aplicarea eronată a normelor de drept material.

A mai invocat că decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău i-a fost comunicată la data de 22 noiembrie 2021, astfel încât recursul urmează a fi considerat ca fiind depus în termen.

La 16 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Primăria or. Călărași a depus referință la cererea de recurs depusă de Igor Filip, solicitând respingerea acestuia (f. d. 17-21 vol. II).

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Igor Filip inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că recursul împotriva deciziei din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost depus de Igor Filip la data de 23 noiembrie 2021, prin urmare cu omiterea vădită a termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

În acest context se va nota că susținerile invocate de către recurentul Igor Filip, precum că a luat cunoștință de copia deciziei recurate abia la data de 22 noiembrie 2021, nu pot fi reținute și sunt combătute prin materialul probator anexat la dosar.

Astfel, actele cauzei reflectă că decizia motivată din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, atacată cu recurs, a fost expediată în adresa părților, la data de 31 mai 2017, așa cum rezultă din dovezile de comunicare, care îndeplinesc condițiile de valabilitate prevăzute de art. 100 CPC, precum scrisoarea de însoțire a instanței de apel, cu numărul de ieșire 9702-4 (f. d. 218 vol. I).

Totodată, materialele cauzei atestă și că reprezentantul recurentului, avocatul Vladislav Jian a recepționat copia deciziei din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău la 17 iulie 2017, fapt consfințit contra semnătură (f. d. 219 vol. I).

Respectiv, la caz sunt aplicabile prevederile art. 75 alin. (4) CPC, care direct indică că actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. *Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.*

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Or, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

În acest context, instanța de recurs relevă că recurentul Igor Filip, invocând că decizia motivată a instanței de apel a primit-o numai la 22 noiembrie 2021, urmare a adresării către instanță cu o cerere în acest sens, nu a explicat ce l-a împiedicat să afle mai devreme despre decizia instanței și nu a prezentat probe că ar fi încercat să se intereseze despre soarta procesului judiciar în apel, în situația în care cererea prin care a solicitat să-i fie eliberat dosarul civil pentru cunoștință, a fost depusă la Judecătoria Strășeni sediul Călărași doar la data de 8 noiembrie 2021 (f. d. 244 vol. I).

În consecință, instanța de recurs consideră că recursul depus de către Igor Filip după o perioadă de mai bine de 4 ani și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care nu a putut să depună recursul în termen, a sfidat un întreg proces judiciar.

Distinct de aceste constatări, este indubitabil că recursul împotriva deciziei instanței de apel este depus cu omiterea excesivă a termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

La acest segment se va reitiera că o astfel de constatare este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a

recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de Igor Filip urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. b), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Filip.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Aliona Miron